

רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

חשבונו פשוט

האשה הזאת היתה פלא, ונשארה פלא. אומנם, כמעט שלא רואים אותה בארץ וכבר מזמן היא לא משובצת בטורי-הרכילות, אבל חבורת אניני-הטעם יודעת שהאשה הכי יפה בארץ, כבר מזה הרבה מאוד שנים, היא **ריצה חבס**. היא חיה חיים מאוד שקטים, בדירתה בצפון תל-אביב, וכשהיא יוצאת מהבית זה בדרך כלל לכיוון נמלה-תעופה כדגוריון, ושם, מתוך הרגל, היא עולה לאיזה מטוס שמביא אותה לאיזו ארץ אירופית תרבותית. מה היא עושה שם בערבים אני לא יודעת, אבל במשך היום היא פשוט מסתובבת בין בתרי-האופנה הכי-משוכחים, וכר חרת לעצמה גרדרובה סוג א' א'. היא לא רוצה שעוד פעם יקרה לה האסון הזה שקרה לה כשנודע שאירית פדרמן נבחרה כאחת הנשים האלגנטיות בעולם, וריצה חבס נכנסה מזה לריאיון עמוק. הרבר היחיד שהצליח להוציא אותה מהדיכאון היה הצצה טובה בראי. כימים אלה הגיעה ריצה ארצה, והפעם

ריצה חבס
כת כמה?

לתקופה די ארוכה יחסית. הפעם היא פשוט תהיה עסוקה בהכנות לנישואיו של בנה הבכור **הרצל** עם **מרי בן**, דיילת אל-על. בתו של קבלן ידוע. ככה זה, מי שלא רוצה שיידעו את גילה, שלא תעשה ילדים. כי ילדים נוטים בדרך כלל לגדול ולהתגבר, ויום אחד הם נעשים בני 25 ואפילו מתחתנים.

זה לא יהיה קל לריצה לעמוד מתחת לחופה של בנה, ולדעת שמאות עיניים בוחנות אותה ועשרות פיות משוחות בשפתון אימרות, רגע, אם הבן הוא בן 25, אז היא לא יכולה להיות פחות מ-45, ואולי אפילו 50.

אבל כאלה הם החיים, כמו שאמר מי שאמר, ויש לי הרגשה שהוא ידע על מה הוא מדבר.

מה עושים בשביל זה? פשוט מאוד. קונים כרטיס לאיזה מישחק-כדורגל באיזשהו בלונדון ובאותו זמן קובעים עם החבר **ירם סולני**, שבדיוק באמצע המישחק תיכנס מכונת הולס-רויס לתוך הרחבה באיזשהו, והנהג במרומים, שייצא מתוך מכונת-הפאר, ישלוף את מיסטר שאולי מתוך הקהל הסואן, ושניהם ביחד, הולס-רויס ושאולי, ייעלמו משם באלגנטיות. ומה קרה, אתם שואלים? זה בדיוק מה שקרה. לי ברור שתוך שנה אחת, עם שניים-שלושה מופעיי-חידוד כאלה, ישא העולם את שם שאולי ברמה.

ובעוד הוא נותן לבריטים להירגע מעניין האיזטריון, נסע שאולי לטייוואן, ושם הוא מסתובב כשבירו מצלמת וידאו. מצלם מיסעדות ומוכן לספר לכל דיכפין שהוא עומד לפתוח רשת של 38 מיסעדות בארצות-הברית. על רפי אני מאמינה הכל, או למה שלא אאמין ל-38 מיסעדות?

אין מחלות שמחות —

רפי מאטר
איזו מחלה?

ובכל זאת!

הסיפור הזה מסעיר את התיקשורת מזה שלושה שבועות. בהתחלה הוא סופר בסוד, ממש מפה לאוזן, אחר-כך כבר דיברו על זה יותר בקול, ואפילו הזכירו את שם המחלה, אבל לא אמרו במפורש את שם החולה. אבל, כידוע, בתיקשורת אין סודות ארוכי-טווח, ולבסוף הסיפור המלא פרץ החוצה. והסיפור הוא שרפי **מאטר**, כתב קול ישראל בפאריס, חלה באיידס.

הפאניקה היתה גדולה מאד. אנשים התחילו לעשות חשבונות, מתי הם ראו אותו לאחרונה, והאם הם רק לחצו לו יד או שהם התנשקו איתו ושתו מתוך הכוס שלו. בקיצור, היה שישו ושימתו, אבל היה גם עצב.

רפי מאטר, הגבר הנאה, הצליח לעשות לעצמו הרבה מאוד ידידים טובים והרבה חברים של ממש, האוהבים אותו. החברים האלה היו שבורים ממש. חלק מהם שלח לו פרחים לבית-החולים, חלק שלח מיכתבים ומיברקים, ואחרים טילפנו לבית-החולים בתדירות גבוהה וביקשו לדבר איתו. הם שאלו מה שלומך, והוא אמר יהיה בסדר, והם הכינו מיד שהמצב קשה. מאז שאושפו רפי בבית-החולים, יושבים לידו הוריו החיפאיים ואחיו **זאב**, וידידה צרפתייה בשם **ברברה**, ועוד כמה וכמה ידידים.

אני לא שלחתי פרחים לרפי. אני שלחתי את המרגל שלי, שחזר בדיוק היום, ועימו פתק בכתב-ידו של הרופא המטפל ברפי. בפתק היה כתוב שרפי טובל מטוסיפלאמיס. רצתי עם הפתק הזה לידיד שלי, שהוא רופא, ושאלתי מה זה. הרופא העיף מבט במילה המסובכת, ואמר שזו מחלה ויראלית לא-פשוטה, אבל אין לה שום קשר עם איידס, וכמוכן מחלימים ממנה אחרי טיפול טוב.

זהו. עכשיו תירגעו כולכם.

עכשיו רק ברור לי שכל הסיפור הזה התחיל מפני שכבר מזה שנים ידוע שרפי הוא הומוסקסואל, ושהוא אושפו בבית-החולים על שם לואי פסטור, שם אושפו לאחרונה גם השחקן **רוק הרסון**. אבל הנה הסתבר עכשיו ששתי העובדות האלה אינן סימן לשום דבר. מה נשאר לי, מלבד לאחל לו רפואה שלמה? מצטרפים?

כל ההתחלות קשות

הוא הלך ברגל, נגיד, בשדרה החמישית, ואף כלב לא הסתכל לכיוון שלו, ואף חתול לא הצביע עליו באצבע. פסע בשדרות סאנסט, ואותו

רפי שאולי
כמה מיסעדות?

הסיפור בדיוק. רץ לשאנדאליזו, עשה סיבוב, שתה כוסית ושוב פעם — כלום. חזר לביתו, חשב וחשב ומצא עצה. קודם כל צריך לכבוש את טורי-הרכילות בבירות-העולם, ורק אחר-כך מתחילים ללכת במסעני-ניצחון בערים הגדולות. ואז, כשהוא יעבור באוקספורד סטריט, יקרה לו מה שקורה לו כשהוא עובר ברחוב הירקון.

אין ספק שרפי **שאולי** הוא בחור מוכשר. אין ספק שהוא איש-עסקים מוצלח, ואידספק שהוא גבר נאה ומושך.

אבל כל זה לא היה נודע ברבים, אילו לא היה גם איש יחסי-צבור מבריק. במשך שנים רבות לא ירד רפי שאולי מטורי-הרכילות, וכדי להגיע לשם ולהישאר שם צריך לעבוד. ורפי עבד. ככל החגיגות, בכל המסיבות, עם כל החתיכות ועוד דברים.

את הארץ שלנו הוא הרשים עד עומקי נישמתה הקטנה. אבל כמו שקרה להרבה אנשים מוצלחים, יום אחד הם מתעוררים בבוקר ומרגישים שלוחץ להם פה, וצר להם שם, ומה הם מבינים תיכף ומייד שהארץ נעשתה קטנה עליהם.

אז הוא התחיל לנסוע בעולם. נסע ללונדון, נסע לפאריס, נסע לניריווק, ללוס-אנג'לס ובכל המקומות האלה הוא בילה יפה מאוד. אלא מה? אינקוגניטו ורפי שאולי מאוד לא אוהב להיות אינקוגניטו. בעצם הוא ממש שונא את זה.

עשתה לעצמה כנראה איזו מפה, וממנה היא הבינה שיום אחד היא תהיה רוה ורדיקה וחטובה. מאז שהדבר נודע לה, היא נוסעת פעמיים בשנה לגרישוט, חוות-בריאות ליד לונדון. שם, תמורת סכום סימלי של 75 לירות שטרלינג ליום, נותנים לה בבוקר חצי אשכולית, בצהריים כוס מרק-ירקות דליל ובערב תפוח. אחרי שבוע חזרת מרים תמיר ארצה, ואף אחד לא שם לב שהיא רותה בקילו שלם.

בן-אדם אחר כבר היה מתייאש, אבל תמיר מאמינה לנבואות של עצמה, והיא חושבת שזה רק עניין של זמן עד שהיא תיראה כמו **פינצי מור**, למשל.

הפעם היא החליטה לנסוע לגרישוט לחודש שלם, ולאכול שם שלושים חצאי אשכוליות, שלושים כוסות מרק ושלושים תפוחים. אולי בגדול זה יצליח לה. אם גם הפעם היא תחזור משם שמנה, אני מציעה לה לברר שוב אצל אמא שלה את תאריך-הלידה. אולי יש טעות בשעה, ואז המפה לא שווה כלום.

טעות במפה, כנראה

האסטרוולוגיה היא, כידוע, מדע מאוד חשוב ומכובד. האסטרוולוגים כל הזמן עושים מפות ומסתכלים בכוכבים ומחשבים חישובים מסובכי כים, ואחר-כך הם יוצאים נבואות. לפעמים זה גם מצליח להם.

האסטרוולוגית בריאת הנשר **מרים תמיר**

מרים תמיר
כמה קילו?